

Is de binnen of buitenteen der uilen een keerteen. — De meeningen hierover loopen uiteen. Brehm en Thijssen beweren, dat de buitenteen de keerteen is. Dr. P. G. Buekers beweert echter nadrukkelijk in »Onze Vogels« op twee plaatsen (inleiding XXI) en op pag. 306, dat het de binnenteen is, die naar willekeur voor-, zij- of achterwaarts geplaatst kan worden. Juist omdat Dr. Buekers het tweemaal zegt kan het m.i. geen drukfout zijn. Wie heeft nu in dezen gelijk? Kan de zaak niet opgelost worden door na te gaan, hoeveel kootjes de draaiteen heeft? (Is heusch de buitenteen; bij elk levend uiltje duidelijk te zien. Th.).

Gorinchem.

B. ELBRECHT.

Dubbele Wilgenkatjes. — Hierbij ontvangt u een partijtje wilgenkatjes, die zich zonderling gedragen, zooals u ziet. 't Heele uiterlijk is anders doordat iedere schub twee vruchtbeginsels heeft. Is dit meer bekend? Ik vond het bij al de wilgen, die in de verschillende klassen de revue passeerden, nooit.

Vier struiken bij elkaar dragen alleen zulke bloemen, één struik verderop gewone en deze katjes.

Apeldoorn.

J. LIEFTINCK.

Een gelukte kweek van Vuursalamanders. — 't Zal voor ongeveer 3 jaar geweest zijn, dat ik u ook eens geschreven heb, onder andere vragende omtrent 't in 't leven houden van mijn vuursalamander. U had mij toen weinig hoop gegeven om hem in 't leven te houden. Ik kan u echter met genoegen mededeelen dat de salamander in 't leven gebleven is en uitstekend gezond is, zoodat ik hem nu al 3½ jaar heb. Ik kocht er toentertijd nog een groote vuursalamander bij, en zoo leefden deze 2 salamanders 3 jaar achter elkaar in een flink terrarium van 100 c.M. bij 50 c.M. bij 50 c.M. In 't terrarium waren nog 6 andere salamanders, volgens de handelaren »Italiaansche sal.« Volgens Brehm hadden ze meer van groote watersalamanders. Gedurende een vacantie-reis die ik maakte geraakten vijf van de laatsten weg, zoodat er in 't terrarium nu ongeveer 14 dagen geleden nog slechts 2 vuursalamanders en een andere over waren. Wat merk ik echter 'n Zondag voor 14 dagen (10 Maart)? In de kom in 't terrarium zwommen 3 kleine salamandertjes, met kieuwen aan den kop, doch reeds met pootjes.

Doordat ik elken dag naar Hoorn reis en zodoende lang van huis ben, kon ik eerst niet te weten komen, waar ze vandaan kwamen. Tenslotte op een avond zag ik de vuursalamander die we 't laatst gekocht hadden, in 't water gaan, en weldra zag ik dat ± 4—6 jonge salamanders 't moederlijk lichaam verlieten. Zoo is zij voortgegaan tot Vrijdag 11. 22 Maart. Donderdagavond verliet 't laatste jong 't lichaam van zijn moeder, zoodat ik nu in bezit was gekomen van 38 salamandertjes. Ik had nog een klein aquarium van ± 20 L. met heel oud water (bijna 1 jaar oud) staan met veel planten en daar heb ik ze in gedaan. 3 zijn direct dood gegaan; ook heeft de salamander nog ± 3 eieren gelegd, die blijkbaar onbevruucht waren, daar de inhoud nog geheel wit was, en sinds niet veranderd is.

Een enkele opmerking wilde ik hier nog bij maken n.l. volgens Brehm legt de landsalamander 8, 16, 24 of somtijds 30—42 jongen — de mijne heeft dus bijzonder veel gelegd — en, voegt Brehm er nog aan toe, ze worden in den loop van 2 tot 5 dagen ter wereld gebracht. En mijn sal. heeft er bijna 2 weken, n.l. 12 dagen, over gedaan. Ze bevindt zich overigens op 't oogmerk in uitstekenden staat van gezondheid.

Enkhuizen.

R. P. E. A. GRAMBERG JR.

De Wezel. — Het was mooi weer en we waren met ons vieren 's morgens vroeg in Renkum. Toen we bij het pompstation kwamen zagen we verscheidene kippen in de daarnaast liggende weide. Opeens ontdekte een der jongens een klein, bruin diertje, dat veel op een eekhoortje geleek. Heel vlug liep het voort. Doch wij wilden het vangen. We jaagden het achterna en zagen dat het een wezel was; maar het diertje was te vlug en plotseling was het dan ook verdwenen. Wij zochten alle holletjes in den grond na maar vonden het niet. Toen gingen wij er weer een eind van af staan, en zie, na een poosje kwam hij weer te voorschijn met iets zwarts in de bek. Wij gingen hem weer achterna; telkens wilde hij dezelfde kant uitloopen. Eindelijk liet hij iets vallen en maakte dat hij weg kwam. Wij gingen er naar toe en zagen dat het een mol was, dien hij waarschijnlijk uit zijn hol had gehaald. We lieten den mol liggen en gingen er weer een eind van weg. Eenige oogenblikken later kwam hij echter weer terug, pakte den mol weer op en ging er mee een gaatje in. Wij zagen een heele poos alleen zijn kop er boven uit, maar eindelijk verdween hij geheel.

Wageningen.

F. VALCKENIER SURINGAR.

Fretteeren en jonge konijnen. — In het tweede stukje van »Lentegroen«, die mooie serie leesboeken van S. Abramsz en T. v/d. Blink, komt een lesje voor getiteld »Fretteeren«, overgenomen, volgens onderschrift, uit D. L. N. naar Van Heekeren. De schrijver van dit opstel

heeft m.i. daarin iets geschreven dat niet met mijn waarnemingen overeenkomt. Hij schrijft: »Die pijpen of loopgraven worden door de konijnen met de voorpooten gegraven en het overtollige zand naar buiten gewerkt; zij zijn soms verscheidene meters lang. De nestplaats zelf is een ruimte, groot genoeg voor Mevrouw Konijn (de voedster) om er haar kinderen warmpjes te koesteren in het haar, dat ze zich zelf te voren uit borst en buik heeft getrokken, en voor haar echtgenoot (rammelaar), om er bij te zitten toekijken«. En verder: »Nu we in de maand Januari ons jagershart ophalen, zijn er in het nest nog geen zuigelingen en wordt het slechts door de ouden bewoond« enz. Als jongen heb ik in Gelderland honderden konijnennesten gevonden en herhaalde malen getracht de jongen groot te fokken, als volwassene heb ik honderden malen gefretteerd in Overijsel, doch *nooit* zijn door mij jonge konijntjes (ik bedoel »nestelingen« dus »zuigelingen«) in de »pijpen« gevonden, waaruit de ouden gefretteerd werden. Neen, als wij jonge konijnen wilden hebben, gingen we naar een bouwland in de onmiddellijke nabijheid van bosch of heide. Bij voorkeur zochten we een akker met winterrogge op. Bij het loopen in de voren, zochten we naar een eenigszins kaal plekje in de rogge, dat a. h. w. met een zacht borsteltje aangeveegd scheen. Vonden we zoo'n plek, dan wisten we zeker, dat hieronder zich het nest van een konijn bevond. Bijna nooit kwamen wij bedrogen uit. Ook op de heide waren zulke geborstelde plekjes wel te vinden. De eigenlijke konijnenhollen bevatten nooit nesten. Het konijn toch graaft tegen den tijd dat er kleinsjes moeten komen een pijp schuin naar beneden onder een hoek van $\pm 45^\circ$. Deze pijp loopt dan weer even schuin omhoog tot een decimeter of 3 onder de oppervlakte. Hier aan 't eind heeft het konijn zijn nest. Zijn er jongen in, dan wordt het uiteinde (de ingang dus) netjes dichtgemaakt, door eerst de kluiten en daarna de lossere aarde erover te krabbelen. Daarna gaat het dier op den rug liggen en rolt herhaalde malen over de aarde heen. Vandaar, dat de aarde boven den ingang als aangeveegd schijnt. Nooit is door mij een konijnenhool (verblijfplaats van oude konijnen) op de hierboven geschetste manier dichtgemaakt gevonden, en ook nooit heb ik zeer jonge konijnen in zoo'n hool aangetroffen. De oude hollen, die *altijd* open zijn, moeten m.i. alleen beschouwd worden als vluchthollen voor de oude konijnen, terwijl ze tevens schuilplaatsen zijn bij langdurig ongunstig weer. Er kunnen natuurlijk uitzonderingen of afwijkingen voorkomen. Gaarne zou ik daarom den heer Van Heekeren deze vragen stellen:

»Hebt u in een hool, waaruit oude konijnen konden gefretteerd worden, wel eens zuigelingen aangetroffen? of:

Hebt u wel eens een hool *opgegraven* en *gezien* dat er *zeer jonge konijnen* in waren?»

Misschien willen andere lezers van D. L. N. en de redactie hierop ook wel antwoorden.
Amsterdam. J. DERKSEN.

Vroege insecten. — 23 Jan. 1912 ontving ik een exemplaar van den Meikever (*Melolontha vulgaris* L., ♂) en wel een »Keizer-van-Rome«, in een tuin van 't Westland boven aarde gekomen. 25 Febr. vond ik op den vloer van mijn studeerkamer een Witje (*Pieris Brassicae* L. ♂) pas ontpopt, de vleugels ten halve ontplooit. In 't terrarium gezet zat 't diertje al ras met geheel ontplooid vleugels aan de onderzijde van een tak. 't Zoeken naar de ledige pophuls bleef zonder resultaat. Misschien is 't diertje door 't geopende venster binnengeslopen en zit de pop hier of daar tegen den buitenmuur. Daar de voorjaarsgeneratie gewoonlijk eerst April of Mei te voorschijn komt, kwam mij dit geval merkwaardig genoeg voor om in D. L. N. vermeld te worden. 't Dochtertje mijner hospita liet mij een Witje (*Pieris napi* L. ♀) zien, dat 27 Febr. 1909 was binnengevlogen. Ze bewaarde 't diertje in de watten, omdat »zoo'n vroege vlinder geluk brengt«.

's Gravenhage.

C. F. L. CROP.

A A N G E B O D E N :

»De Natuur«, jaarg. 23—31, à f 2; »De Levende Natuur«, jaarg. 4—11, 13, 14 en 15 à f 1.50; »Voor 't Jonge Volkje«, jaarg. 25—37 à f 1.75; »De Kinderwereld«, jaarg. 15—18, à f 1.25; »Buiten«, 203 afleveringen, à 5 cents. Adres: J. Daalder Dz., Oosterend, Texel.

»De Levende Natuur«, jaarg. 15, gebonden, f 3; Ruys, »Paddenstoelen van Nederland«, geb., geheel nieuw, f 5. Vracht voor koopers. Adr.: D. C. v. d. Poel, Julianalaan D 145A, Velp (G.).

Zijderups-eieren tegen vergoeding van 5 ets. voor transportkosten. Adres: K. C. Schalkers, Marnixkade 29 II, Amsterdam.

C O R R E S P O N D E N T I E .

V. te Spijkenisse. Uw vogel was een aalscholver of schollevaar.

II.

B. te Davos. De beste Alpenflora is: Schinz und Keller, Flora der Schweiz. Zürich. Raustein 1909. Een flora voor Rumenië weet ik op 't oogenblik niet; wie onzer lezers wel? Th.